

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Služby Bruntál s.r.o.**, IČO 61942006
sídlem Slovenská 79/4, 792 01 Bruntál

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28.října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2016 č.j. MSK 93097/2016, ve věci zastavení územního řízení

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 15.9.2016 č.j. MSK 93097/2016 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobce brojil proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 20.5.2016 č.j. MUBR/36851-16/sch-Výst.10600/2015/Sch, jímž bylo zastaveno územní řízení ve věci umístění záměru „Brownfields, revitalizace průmyslové zóny: Bruntál, Vodárenská 1554/8...“.
2. Podáními doručenými ve lhůtě pro podání žaloby žalobce namítl „nedostatky skutkových zjištění ze správního řízení“, rozpor „všech změn původního územního rozhodnutí“ s vyhláškami, se stavebním zákonem, se zákonem o veřejném zdraví atd. (str.3-6 žaloby), že žalovaný neodůvodnil „obsah, kompletního stavební spis od roku 1973, aby mohl rozhodnout na základě spolehlivě zjištěného a odůvodněného stavu věci“. Dále namítl, že doručil „do stavebních spisů sp.zn. Výst.10600/2015/sch,-sp.zn. Výst.2460/2016/sch,-sp.zn. Výst.2934/2016/sch.“ dostatečné podklady a rozhodnutí žalovaného ze dne 23.3.2016 je proto nepřezkoumatelné. Část žaloby na str.13-36 brojí proti „omezení OOP“, přičemž žalobcovo další podání, došlé soudu dne 31.10.2016 (adresováno v záhlaví Městskému úřadu Bruntál) se týká územního plánu Města Bruntálu a končí návrhem, aby kromě zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.9.2016 byly zrušeny „dotčené části Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje ze dne 22.10.2010 a dotčené části OOP města Bruntál z 21.9.2010“. Dále žalobce namítl, že nebylo rozhodnuto o jeho námitce podjatosti vůči pracovníkovi stavebního úřadu, a že v podání z 25.4.2016 uplatnil námitky systémové podjatosti všech zaměstnanců žalovaného, o těchto námitkách nebylo rozhodnuto před vydáním rozhodnutí o věci samé.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že nezbyde než rozhodnutí žalovaného zrušit.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal žádost ohledně umístění záměru „Brownfields, revitalizace průmyslové zóny“, stavební úřad rozhodl, že bude provedeno územní řízení (žadatel nedoložil závazná stanoviska dotčených orgánů, souhlasy účastníků se společnou hranicí atd., takže nebylo možno rozhodnout ve zjednodušeném řízení). Stavební úřad vyzval žalobce k doplnění údajů a podkladů, stanovil mu k tomu lhůtu a řízení přerušil. Dne 20.5.2016 rozhodl stavební úřad o zastavení řízení podle § 66 odst.1 písm.c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když žalobce nedoplnil náležitosti žádosti a v řízení nebylo možno pokračovat. Stavební úřad se v rozhodnutí zabýval námitkou podjatosti vznesenou žalobcem a vyhodnotil ji jako opožděnou. O žalobcově odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím 15.9.2016.
6. Soud předesílá, že žaloba je na samé hranici projednatelnosti, když žalobcova podání jsou sice velmi obsáhlá, ale z převážné části zmatečná. Námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu je příliš obecná na to, aby se jí mohl soud zabývat, námitka rozporu „všech změn původního územního rozhodnutí“ se zcela míjí s předmětem tohoto přezkumu (procesní rozhodnutí o zastavení řízení pro neodstranění vad). Také námitka ve vztahu k rozhodnutí žalovaného z 23.3.2016 (a k podkladům doručeným údajně žalobcem do stavebních spisů uvedených spisových značek) nemá nic společného se

správním řízením v této věci, jedná se o zcela jiná řízení, jak soud zjistil již jen porovnáním spisových značek a data rozhodnutí žalovaného.

7. K žalobcově námitce podjatosti směřující vůči pracovníkovi stavebního úřadu soud zjistil, že žalobce uplatnil námitku v podání ze dne 25.4.2016 (doručena stavebnímu úřadu 29.4.2016) a byla vyhodnocena jako opožděná, tudíž o ní v souladu s § 14 odst.2 správního řádu a judikaturou (srov.např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ ze dne 30.1.2013 č.j.1 As 89/2010-152) nebylo rozhodováno samostatným usnesením a správní orgány se jí zabývaly v odůvodnění svých rozhodnutí. O žalobcově námitce podjatosti vůči pracovníkovi stavebního úřadu tedy bylo rozhodnuto.
8. Pokud jde o str.13-36 žaloby, kde žalobcovy námitky směřují vůči územnímu plánu Města Bruntálu a dalším nástrojům územního plánování, soud znovu připomíná, že předmětem přezkumu v této věci je procesní rozhodnutí o zastavení řízení pro neodstranění vad, správní orgány nerozhodovaly meritorně o žádosti, takže vůbec neposuzovaly a ani neměly posuzovat případný soulad žalobcova záměru s územně plánovací dokumentací, proto ani přezkum soudem se netýká a nemůže týkat namítaného „omezení OOP“.
9. Pokud jde o žalobcovu námitku, že před vydáním rozhodnutí o věci samé nebylo rozhodnuto o jeho námitce systémové podjatosti vůči všem pracovníkům žalovaného, soud zjistil, že první náznaky se objevují v žalobcově podání z 25.4.2016 („Porušení práva na spravedlivý proces z důvodu systémové podjatosti všech pracovníků žalovaného Úřadu Moravskoslezského kraje.“) a dále pak v doplnění odvolání proti usnesení o zastavení řízení (datováno 3.7.2016). Žalovaný vyzval žalobce podáním ze dne 2.8.2016 k upřesnění námitky podjatosti, na to žalobce doručil žalovanému dne 19.8.2016 podání, obsahující mj. text: *„Doplnění včasných námitek MMR (systémové) podjatosti všech „pracovníků“ správního orgánu MSK pro systémové riziko podjatosti, neprovedení navrhovaných důkazů , všemi správními spisy, od počátku existence všech staveb dotčených změnami UPD a OOP např. porušování vlastní vydané pracovní pomůcky MSK zpracováno 31.1.2014 (příloha), pro zájem politických činitelů či jiných vlivných osob zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů na určitém výsledku, (nátlaku) ve všech stejně a nezákonně probíhajících územních řízeních, aby určité stavby, činnosti apod. byly povoleny (např. Povodí Odry a.s. – stát) a naopak nepovoleno bylo původní využití území a staveb vlastníka (např. změna OK-03) viz.přílohy (bez náhrady), kdy nejde z titulu neoprávněného obohacení a výše způsobené škody o běžné, nekontroverzní a v měřítkách dané obce a kraje nevýznamné dotčení vlastnických a užívacích práv, poté, kdy je zřejmé, že úředníci MSK, se přímo účastní těchto řízení, a byla podána žaloba, právě proti stejnému a nezákonnému postupu v odvolacím řízení MSK, pro neprovedení všech navrhovaných důkazů (a rozhodnutí o námitce podjatosti).“* Na to žalovaný sdělil podáním z 9.9.2016 žalobci, že obsah podání z 19.8.2016 neposoudil jako námitku podjatosti, a stejný názor zaujal žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 15.9.2016 (str.5-6), kde mj. vyslovil, že žalobcovo podání z 19.8.2016 neobsahuje žádné upřesňující údaje.
10. Ustanovení § 14 správního řádu je koncipováno tak, že o námitce podjatosti rozhodne usnesením služebně nadřízený úřední osoby. Jedinou výjimku z tohoto postupu představuje prokazatelně opožděná námitka podjatosti (srov. § 14 odst.2 větu druhou správního řádu). V daném případě soud bohužel nesdílí názor žalovaného, který shora citovaná žalobcova podání vyhodnotil tak, že se o námitku podjatosti nejedná vůbec. Soud

souhlasí s tím, že žalobcova podání jsou zmatečná, nepřehledná, směšují mnoho nesouvisejících záležitostí a práce s nimi je mimořádně obtížná a frustrující, což je ostatně soudu známo i z vlastní úřední činnosti. Pokud však žalobce tvrdil v podání z 19.8.2016, že k jeho záležitostem je žalovaným přistupováno odlišně než v případě jiných účastníků správních řízení, a přičítal to mj. jakýmsi zájmu politických činitelů, nelze se podle názoru soudu tvářit stejně, jako kdyby žalobce neuvedl nic, a bylo proto na místě předložit materiál služebně nadřízenému, který se s takovou námitkou bude muset vypořádat. Žalovaný tedy podle názoru soudu pochybil pouze v tom, že nepředložil žalobcovu systémovou námitku podjatosti příslušnému služebně nadřízenému.

11. Soudu tedy nezbylo než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit pro porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst.1 písm.c/ s.ř.s.), aniž se zabýval zbývající žalobní námitkou, jež mířila přímo do rozhodnutí žalovaného („žalovaný neodůvodnil obsah, kompletního stavební spis od roku 1973“).
12. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst.1 s.ř.s., procesně úspěšný žalobce vynaložil 3 000 Kč na zaplaceném soudním poplatku. Další částka (1 000 Kč na soudním poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě) nebyla vynaložena důvodně, když soud tento žalobcův návrh zamítl usnesením ze dne 3. 11. 2016 č. j. 22 A 152/2016-35. Vzhledem k odlišné

úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 15. února 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu